

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1031/2021
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ана Ђорић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредни суд у Зрењанину, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Суботици, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 1190/19 од 23.11.2020 . године, у седници од 21.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 1190/19 од 23.11.2020 . године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр 462/2019 од 12.08.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужилци исплати на име новчаног обештећења по основу повреде права на суђење у разумном року 500 евра са припадајућом каматом, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев за исплату преко досуђеног износа. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж рр 1190/19 од 23.11.2020 . године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев и у делу о трошковима поступка. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилка је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешене примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП. Тужилци је нижестепеним пресудама досуђена накнада штете због повреде права на суђење у разумном року, чија висина зависи од околности сваког конкретног случаја, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, као ни остали разлози за изузетну дозвољеност ревизије, а због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 10.07.2019. године, а побијани део пресуде износи 1.500 евра.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић